

Francesc M. Rotger

Som els nins del cinema. Bé, nosaltres i unes quantes generacions més: totes aquelles per a les quals el cinema ha estat l'estrella indiscutible del seu temps d'oci, molt particularment a la seva infantesa i a la seva joventut. El teatre és molt antic, acumula milers d'anys; en canvi, des de fa poc més d'un segle, menys

somnis, apareix dins una part significativa del teatre contemporani com a un element màgic, com a una referència suggeridora d'universos d'ensomni. Aquest és el cas, claríssim, de la presència evocadora d'un antic projector d'un cinema de poble al muntatge *Memòria d'en Julià*, presentat no fa gaire per la companyia mallorquina Iguana Teatre a l'esce-

lo de William Holden, que també s'ha presentat recentment davant el públic de les Balears i que, des de el seu mateix títol, ens arribava carregada de referències cinematogràfiques. Aquesta obra parteix, també, d'una proposta dins el límit entre la realitat i el somni: trenta anys després de la seva separació, només el nuvi ha envellit i ha estat tupat per la vida,

mentre que la núvia continua aturada dins la seva joventut, esperant-lo dins la closca protectora de la sala de projecció i veient-hi una i altra vegada pel·lícules clàssiques com *Johnny Guitar* o *El hidalgo de los mares*. L'espectacle comptava amb la participació de dues figures del cinema espanyol de generacions distintes, Ana Torrent i José Luis López Vázquez, així com de Manuel Galiana.

S'ha de recordar que d'aquí a poc, entre els propers 13 i 16 de setembre, l'Auditori de Palma rebrà la visita d'*El verdugo*, adaptació teatral de la pel·lícula del mateix títol de Luis García Berlanga que, com a mínim, es troba entre els títols més reconeguts de la història del cinema espanyol. La seva versió escènica, redactada per Bernardo Sánchez i protagonitzada per Juan Echanove, Alfred Lucchetti i Luisa Martín, també ha aconseguit una resposta excel·lent, sent la gran triomfadora de la

darrera edició dels Premis Max. Cal rememorar que aquest espectacle forma part del nou cicle "Teatres del Món", que els propers 21 i 22 de setembre, al mateix escenari, inclourà també la presència d'Hanna Schygulla, intèrpret emblemàtica de la filmografia de Fassbinder, que té anunciat un recital de cançons sobre lletres de B. Brecht. ■

encara, perquè els seus començaments foren pràcticament anecdòtics, el cinema ha aconseguit el protagonisme inqüestionable entre els espectacles, abans de trobar-se desplaçat, ell mateix (o no?), pels vídeos, videojocs i altres artefactes electrònics.

Així el cinema s'ha incorporat a la nostra memòria col·lectiva, i es per això que el cinema, la fàbrica dels

nari del Teatre del Mar, a Palma. El vell cinema és una part substancial de la llegenda, entre la realitat i la irrealitat, que es compon dels records de quatre generacions d'una família illenca.

Un vell cinema, un cinema de barri, assoleix un paper encara molt més protagonista dins la peça teatral de José Sanchis Sinisterra *La raya del pe-*